

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 5900

гр. София, 05.10.2021 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 161 СЪСТАВ в закрито заседание на пети октомври, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: МЕТОДИ Т. ШУШКОВ

като разглежда докладваното от МЕТОДИ Т. ШУШКОВ Частно гражданско дело № 20211110134712 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.420 ГПК

Длъжникът по делото-(длъжник), чрез процесуалния си представител-юрк.Т.И., е подал искане вх.№42054/18.08.2021 г. по чл.420, ал.1, т.1 ГПК да се спре незабавното изпълнение на издадената заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК. по настоящото дело.

В искането на длъжника по делото се сочи, че вземането-предмет на издадената заповед не се дължи от Държавата, защото липсват предпоставките за правоприемство по чл.11 ЗН-налице са наследници на длъжника от IV ред, които не са се отказали от неговото наследство. Следователно вземането-предмет на заявлението не се дължи и е налице основанието по чл.420, ал.2, т.1 ГПК за спиране на изпълнението.

В отговора си кредиторът-заявител в производството поддържа, че искането е неоснователно, към него няма приложени писмени доказателства, подкрепящи твърденията в него; няма други наследници, включително от IV ред-до VI съребрена линия, които да са призовани към наследяване, поради което наследството е преминало към длъжника по делото съгласно чл.11 ЗН. Изводът в цитираната от длъжника съдебна практика касае само хипотезата на роднини до VI степен по съребрена линия, изключени от наследяване по силата на чл.8, ал.4, пр.2 ЗН, а не и за низходящите на отказалите се от наследството-в противен случай ще се стигне до наследяване по право на заместване, което в IV ред наследници е недопустимо.

I. По допустимостта на искането по чл.420 ГПК:

Искането за спиране по чл.420 ГПК не е обусловено от срок (след изменението със ЗИДГПК, обн.ДВ, бр.100/20.12.2019 г.).

Длъжникът е подал възражение по чл.414 ГПК в срок срещу издадената по делото заповед за незабавно изпълнение.

Други предпоставки за допустимост на искането не са предвидени в закона, поради което искането е допустимо.

II. По основателността на молбата по чл.420 ГПК:

Заповедта за незабавно изпълнение е издадена въз основа на ипотечен акт (нотариален акт за учредяване на договорна ипотека) на основание чл.417, т.6 ГПК, а съгласно чл.420, ал.1 ГПК в този случай подаденото в срок възражение срещу заповедта не спира нейното изпълнение.

1. Не е налице основанието за спиране на изпълнението по чл.420, ал.1 ГПК.

По делото не е представено надлежно обезпечение по чл.180-181 ЗЗД.

По делото длъжникът не представя доказателства за учредяване на нито едно от предвидените в чл.180-181 ЗЗД обезпечения пред съд, поради което такова основание за спиране не е налице.

2. Според чл.420, ал.2 ГПК „Съдът, постановил незабавното изпълнение, може да го спре и без да е необходимо обезпечението по ал.1, когато е направено искане за спиране, подкрепено с писмени доказателства, че:“ вземането не се дължи (т.1); вземането се основава на неравноправна клауза в договор, сключен с потребител (т.2), или неправилно е изчислен размерът на вземането по договор, сключен с потребител (т.3).

Следователно в настоящия случай с оглед доводите на длъжника следва да се приеме, че той се позовава на основанието за спиране по чл.420, ал.2, т.1 ГПК.

За да е налице основанието за спиране на незабавното изпълнение по чл.420, ал.2, т.1 ГПК, към искането по чл.420 ГПК следва да са представени писмени доказателства, че „вземането не се дължи“-следователно касае се за такива писмени доказателства, които:

- 1) са различни от документа по чл.417 ГПК, и
- 2) които или разколебават неговата удостоверителна стойност по отношение вземането на заявителя, или установяват вероятното последващо погасяване или отпадане на това вземане.

От удостоверение за наследници изх.№РЛЦ19-ДИ11-75/09.05.2019 г. на район Лозенец-Столична община, се установява, че длъжникът по договора за заем и по ипотечния акт

Л.Д.Г. е починал на 17.02. **2019** г. и е оставил за свои наследници по закон наследници от IV ред-роднини по сребрена линия от IV степен-първи братовчеди: К.Б.Г.-дете на чичо на наследодателя (на брат на неговия баща), М.М.П. и А.М.П.-деца на вуйчо на наследодателя (на брат на неговата майка)-всички тези роднини от IV степен по сребрена линия са и низходящи на лица от еднаква степен на родство спрямо наследодателя; видно от доказателствата по делото (л.18-20 от делото) и тримата роднини от IV степен са се отказали от наследството на Л.Д.Г..

От удостоверение за съпруга и родствени връзки изх.№РЛЦ19-ДИ11-75/09.05.2019 г. на район Лозенец-Столична община, се установява, че Л.Д.Г. е починал неженен, а има роднини от V степен по сребрена линия: Ц Х.а П и Б Х. П (деца на К.Б.Г.); от доказателствата по делото (л.32 и 34 от делото) се установява, че и двамата посочени роднини от V степен по сребрена линия са се отказали от наследството на Л.Д.Г..

От справка за родственици (л.70 от делото) се установява, че Б Х. П има дете-Ф Б П, родено на 21.10.**2018** г.; Ф Б П е роднина на Л.Д.Г. от VI степен по сребрена линия е бил роден към датата на откриване на наследството.

Наследяването в последния-IV ред наследници е уредено в чл.8, ал.4 ЗН, като в чл.8, ал.4, изр.І ЗН („Когато починалият не е оставил възходящи от втора и по-горна степен, братя и сестри или техни низходящи, наследяват роднините по сребрена линия до шеста степен включително“) са посочени роднините-наследници по закон на наследодателя, а в чл.8, ал.4, изр.ІІ ЗН („По-близкият по степен и низходящият на по-близък по степен изключват по-далечния по степен.“) е регламентирано подреждането на наследниците от различните родствени линии и степени на родство по сребрена линия в рамките на IV ред наследници по закон.

Наследяването по право на заместване (което става „по коляно“-чл.10, ал.3 ЗН) е регламентирано в чл.10 ЗН само за първите 3 реда наследници, поради което основателно е твърдението на кредитора, че в IV ред не е предвидено наследяване по право на заместване (така и ТР №3/1994 г. на ВКС-ОСГК); това обаче не води до изводите, посочени от кредитора относно последиците при отказ от наследство на някой или на всички наследници.

В първите 3 наследствени редове, в които низходящите наследяват по право на заместване своя възходящ, ако последният се откаже от наследството на наследодателя, то не преминава върху неговите низходящи-именно защото те не наследяват на собствено основание, а по право на заместване; поради това с отказа от наследство от страна на замествания и наследяващите по заместване не се призовават към наследяване.

При наследяването в последния-IV наследствен ред, не съществува право на заместване в полза на низходящите на наследника по закон. Именно поради това всички роднини, посочени в чл.8, ал.4, изр.І ЗН, са наследници на собствено основание (а не като заместници

на свои възходящи) и следователно при отказ от наследството на техния възходящ неговият дял уголемява дела на останалите наследници от същата линия и степен, а ако такива няма-призовават се към наследяване роднините от следващите по-далечни линии и степени на родство съгласно подреждането им според чл.8, ал.4, изр.І ЗН-те наследяват не като заместници на отказалите се от наследство техни възходящи, а като наследници по закон на собствено основание и като роднини от съответната степен на наследодателя.

Следователно при отказ от наследство на наследник от IV ред неговите низходящи също се призовават към наследяване, ако са от роднините, посочени в чл.8, ал.4 ЗН като наследници по закон (в този смисъл-макар и инцидентно в мотивите на цитираното от длъжника Определение №165/06.10.2020 г. по ч.гр.д.№2114/2020 г. на ВКС-ІІ г.о., както и авторитетната доктрина-Закон за наследството: научноприложен коментар, проблеми на правоприлагането, анализ на съдебната практика, нормативен текст, С., 2016, стр.618.).

По делото е установено, че всички роднини на Л.Д.Г. от IV степен (К Ба Г, М.М.П. и А.М.П.) и от V степен по сребрена линия (Ц Х.а П и Б Х. П) са се отказали от неговото наследство. От доказателствата по делото обаче (л.70) се установява, че Б Х. П има дете-Ф Б П, родено на 21.10.2018 г. Ф П е роднина от VI степен по сребрена линия на наследодателя и е бил роден към датата на откриване на наследството-17.02.2019 г.; при служебната справка в книгата за откази от наследство на СРС няма данни да е вписан негов отказ от наследството на Л.Г. Следователно призован към наследяване на последния е именно Ф Б П, поради което наследството и задълженията в него не е преминало върху Държавата-налице е основанието по чл.420, ал.2, т.1 ГПК за спиране на незабавното изпълнение-вземането не се дължи от длъжника по изпълнението.

По изложените съображения искането за спиране на изпълнението е основателно.

По изложените мотиви и на основание чл.420 ГПК Софийски районен съд

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА на основание чл.420, ал.2, т.1 ГПК по искане вх.№42054/18.08.2021 г. на длъжника по делото-(длъжник), незабавното изпълнение на заповед №6667/26.07.2021 г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК и издадения въз основа на нея изпълнителен лист от 26.07.2021 г. по ч.гр.д.№34712/2021 г. на СРС-161 с-в.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на незабавно изпълнение (чл.420, ал.4 ГПК).

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийски градски съд в 1-седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____